

Артеменко А. І.
старший викладач,
Київський національний економічний
університет ім .В.Гетьмана
Київ, Україна

ТЕНДЕНЦІ ДЕМОКРАТИЧНОГО РОЗВИТКУ ДЕРЖАВНОГО УПРАВЛІННЯ

Існуюча в країні система державного управління демонструє свою неефективність, внутрішню суперечливість, відірваність від громадян і, як результат, виступає однією з перепон, що стримує здійснення демократичних процесів та системних перетворень в усіх сферах розвитку суспільства. В основу реформи системи державного управління мають бути покладені принципи, що відображають стандарти європейського розуміння його сутності та конкретизовані в понятті державного управління, що охоплює сферу діяльності органів державної влади та органів місцевого самоврядування [1].

Головною особливістю демократичного управління в соціальних системах є те, що керуючим і керованим у них є людина, а система управління, що виступає як суб'єкт, може бути і об'єктом, коли йдеться про її вдосконалення та приведення у відповідність із потребами суспільства. Серед основних критеріїв, що відрізняють суб'єкт від об'єкта, розглядаються статус і функції, права і повноваження, активність впливу, черговість або ініціатива впливу, сила й інтенсивність впливів. раціональність впливів, ставлення до мети та її реалізації.

Держава як соціальна система є одночасно суб'єктом і об'єктом управління, що визначає необхідність розглядати їх як дві постійно взаємодіючі системи (керуючу і керовану). Функціонування суб'єкта управління визначається в основному особливостями об'єкта.

У науці та практиці державного управління держава

здебільшого розглядається як суб'єкт управління, що проявляє себе через державну владу та державне управління. Держава тому і є державою й цим відрізняється від інших суспільних структур, що тільки в ній зосереджена і нею реалізується у суспільстві державна влада [2].

У країнах світу не існує досконалої системи державного управління чи ідеальної моделі державного апарату, які у повному обсязі задовольняли б потреби суспільства чи конкретних громадян. Такий висновок випливає з численних теорій про бюрократію, положення яких навіть визначили низку цілком закономірних недоліків і проблем функціонування традиційного державного апарату, яких неможливо повністю уникнути чи запобігти їх поширенню. З врахуванням теоретичних напрацювань в багатьох країнах світу з різним політичним і економічним устроєм були здійснені наприкінці ХХ ст. своєрідні ревізії ефективності систем державного управління та проведені відповідні реформування. Як правило, ці країни ставили перед собою два типових завдання: зменшити витрати на утримання державного апарату та підвищити ефективність і якість результатів його діяльності [3].

Таким чином, аналізуючи демократичні тенденції державного управління країн світу та України, ми розуміємо важливість розроблення оптимальної моделі демократизації державно управління, яка б забезпечувала баланс між центральними органами влади шляхом координації та управління всіма процесами у суспільстві і можливостями автономних одиниць різного виду та рівнів вирішувати свої власні проблеми. На основі цього розробляється алгоритм реалізації децентралізованого управління, який би враховував: перелік державних повноважень суб'єктів децентралізованого публічного управління та його нормативне закріплення; визначення об'єму реалізації матеріальних та фінансових засобів та механізмів контролю та звітності про їх використання; інституційне закріплення передачі державних повноважень

відповідно до діючих законів та вироблення ефективних критеріїв здійснення делегування [4].

Отже, досліджуючи тенденції демократичного розвитку державного управління, можна зазначити, що демократичний розвиток державного управління є важливим на сучасному розвитку держав, і від цього залежить ефективність їх не тільки суспільного розвитку, але і економічного.

Список використаних джерел:

1. Радиш Я. Державне управління в Україні: стан, проблеми та тенденції розвитку(за матеріалами експертної доповіді національного інституту стратегічних досліджень) [Електронний ресурс]. *Буковинський вісник державної служби та місцевого самоврядування.* №1.2009.С.11-12.Режим доступу: <https://www.irbis-nbuv.gov.ua> > irbis_nbuv > cgiirbis_64

2. Ковбасюк Ю.В. Державне управління: підручник .К.;Дніпропетровськ:НАДУ,2012.Т.1.564 с. Режим доступу: www.twirpx.com > file

3. Грицяк І.А. Європейські та світові тенденції і напрями модернізації державного управління .*Новітні тенденції розвитку демократичного врядування :світовий та український досвід:* матеріали наук.- практ. конф.за міжн.участю,Київ,30 трав.2008 р.К.:НАДУ,2008.Т.1.С.12-17.

4. Власенко С. Оптимізаційні напрямки демократизації державного управління [Електронний ресурс].Ефективність державного управління .2016.Вип.3(48).С.290-296. Режим доступу:<https://www.irbis-nbuv.gov.ua> > irbis_nbuv > cgiirbis_64